

Innledning - statsminister Gro Harlem Brundtland.

Vil gjerne få lov å understreke igjen vår glede her i Norge over å ha fått besøk fra den sovjetiske president og fått anledning til å få overvære hans Nobel-foredrag og dessuten å få ha politiske samtaler mellom to naboland og jeg vil gjerne si at den talen som presidenten har holdt tidligere i dag understreker på en veldig fin måte den store oppgaven som han og det sovjetiske folk har tatt på seg og den store betydning som det arbeid som er nedlagt gjennom disse siste 5 årene har hatt for verden, for Europa og hvilket ansvar det også pålegger samarbeidet mellom to naboland som Norge og Sovjetunionen. Det er ikke bare snakk om å understreke betydningen av perestrojka og den fredsprosess som dette har innledet, men det er en utfordring til alle land om å skape en bedre og annerledes verdensorden, et samarbeid mellom landene som må bygge på mye av det som har vært en positiv utvikling mellom europeiske land.

Problemer.

Og vi som har hatt glede av å overvære Nobel-foredraget i dag har hørt hvilket perspektiv som ligger i den analysen og de mål som er satt for den videre utvikling i Sovjetunionen og den betydning dette har for resten av verden, for Europa og også for det bilaterale forhold for to naboland, som Sovjetunionen og Norge. Vi har arbeidet gjennom våre samtaler i dag og i forberedelsen til dette besøket med en rekke av de spørsmål, politiske spørsmål som dreier seg om det internasjonale og om det europeiske og om det bilaterale forhold og vi har nedfelt det i en norsk/sovjetisk felleserklæring som president Gorbatsjov og jeg nettopp har undertegnet. Dere vil se av den erklæringen at det er en sterk avspeiling av den virkning som endringene i Sovjetunionen har hatt på det internasjonale samarbeid og de mulighetene dette har gitt, oss både i Europa og for å løse en rekke samarbeidsspørsmål mellom to land som Norge og Sovjetunionen. Vi har drøftet sikkerhet, spørsmål som knytter seg til samarbeid om økonomi, miljø, økt grunnlag for samarbeid, både i Europa og i det internasjonale samfunn, de krav det stiller om en ny politikk og det grunnlaget det gir for fredelig løsning av konflikter. Vi har drøftet miljø og utvikling, vi har drøftet nordområdene, det potensiale som er, om samarbeid mellom våre to land. Det gjelder også - i denne erklæringen vil man se viktige prinsipper i den internasjonale utvikling, det å etterleve sentrale prinsipper fra Sikkerhetskonferansen, fra Helsinki-prosessen, det gjelder Europas fremtid - det at vi nå har fått CFE-avtalen et grunnlag for videre rustningskontroll og nedrustning, det er et stort potensiale for samarbeid om energi, økonomi og miljø. Og vi er enige om at vi skal ha et utvidet samarbeid på energi og miljø.

Et forum og en utveksling av synspunkter, bidrag til et økt samarbeid på energi og miljø mellom Sovjetunionen og Norge, og vi er også enig om, og det fremgår av erklæringen det felles ønske om å oppnå en enighet om avgrensningsspørsmålet i Barentshavet. Vi vet at det står viktige saker på dagsordenen på Kola og i Kola-området, ikke minst forurensningsproblemer der det er et samarbeid mellom Norge, Finland og Sovjetunionen og Sverige. Vi har drøftet prøvesprengninger, vi har drøftet atom-ulykker, varslingsavtaler; spørsmål som knytter seg til sikkerheten i vår del av Europa. Og jeg vil til slutt

understreke det felles ansvar og den betydning det har at Norge og Sovjetunionen, som er naboland i den nordre delen av vårt kontinent, kan bidra til å utvikle et samarbeid som har betydning også for det øvrige Europa og indirekte da også på en internasjonal trend mot økt samarbeid.